“ఇహమున సుఖింప హేమతారక విద్య పరమున సుఖింప బ్రహ్మవిద్య”

బహుళవిద్యలయ్యె వాంఛలుమితిమీరె
పలుకులందు హీరో పనికి జీరో
తెలివితేటలెన్ని కలిగి లాభమేమి
కొంచెమైన ఆచరించరయ్య

నేటివిద్యలు తెలివితేటలనుబెంచు
కొంచెమైన గుణముపెంచబోదు
గుణములేని విద్య గురిలేని విద్య
ఇంతకన్నను వేరేది యెరుకపరతు.

దేవుడెక్కడంచు దేవులాడెదరేల
హృదయమందు కలడు ఈశ్వరుడు
ఇచ్చుకొనుము సేవ పుచ్చుకొనుము ప్రేమ
ఇందె దైవతత్త్వ మెఱుగపరతు.

విద్యార్థినులారా! అధ్యాపకులారా! విద్యాభిమానులారా! విద్యాపోషకులారా!

శాస్త్రవిజ్ఞానము అభివృద్ధినొందు కొలది మానవుడు తన ప్రభువైన భగవంతుని విస్మరిస్తూ వున్నాడు. నేటి పరిశోధనా విచారములందు మానవతత్వమును మరచి తత్వశాస్త్రమునే లక్ష్యమునందుంచుకొని పవిత్రమైన దివ్యత్వమును విస్మరించటము విద్యయొక్క వికారమార్గము. మానవుని దయామయునిగా చేయునట్టిదే విద్యయను సత్యాన్ని విస్మరించి, స్వార్థము, స్వప్రయోజనములందే జీవితమును అంకితము గావించి, పవిత్రమైన మానవత్వమును నిరుపయోగపరచుకోవటము సరైన కర్తవ్యముకాదు. ఈనాడు

srisathyasaivachanamrutam

చంద్రమండలము చేరటము గొప్పవిజయమే! కాని యీ విశాలవిశ్వమునందలి, చరాచరప్రపంచమందలి చిత్రవిచిత్రములు చూచినప్పుడు యిది బుద్ధికి అతీతమైనదిగా మనకు గోచరిస్తుంది. ఈ దృష్టితో చూచినప్పుడు యీ చంద్రమండలమును చేరటమనే విషయము సముద్రములోని కాకిరెట్టవంటిదేకదా! కనుక, మానవత్వములోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించలేని విద్యలు విద్యలు కానేరవు. నిస్వార్థము, వినయము, నిరాండంబరము విద్యయొక్క ప్రధాన లక్షణముల. ఇట్టి పరిస్థితులయందు లోకమును అనేక విధములుగా పరిశీలన జరపటానికి ప్రయత్నించుచున్నారు, విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తలు. ఎన్ని విధముల పరిశోధనలు సలిపినప్పటికిని యింకనూ తెలుసుకోవలసినది వున్నదనే సత్యాన్ని పరిశోధనలే స్పష్టపరచుచున్నవి. పరిశీలన లేని పరిశోధనవలన మానవత్వమునందు అహంకారము అభివృద్ధియగుచున్నది. ఈ అహంకారము యేనాడు నిర్మూలమవుతుందో ఆనాడే మానవత్వము దివ్యత్వాన్ని అందుకుంటుంది.

అజ్ఞానము నిర్మూలమైననాడు ప్రజ్ఞానజ్యోతులు వికసిస్తాయి

ఈనాడు వృక్షములు, పక్షులు, పశువులు నిస్వార్థమైన హృదయముతో మానవునికి ఎన్నో విధముల సహాయము సలుపుతున్నవి. మానవుడు స్వార్థపరుడై తనజాతికి, తన తల్లిదండ్రులకు, తన గురువునకు, కడపటికి దైవమునకుకూడా ద్రోహముగావించుటకు ఏ మాత్రమును వెనుకంజ వేయుటములేదు. సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమలను ప్రదర్శించుచున్నాడు గాని వానిని దర్శించటంగాని, ఆచరించటంగాని శూన్యంగా వున్నది. 'ఎంతకల్గినా పొట్టకే, ఎన్నిదినములు బ్రతికినా కాటికే', అనే సత్యాన్ని గుర్తించుకోలేకపోతున్నాడు మానవుడు. ఇతరులు తనను గౌరవించవలెనని ఎల్లవేళలా కృషి చేస్తున్నాడు. తాను యితరులను గౌరవించుటకేమాత్రము ముందుకు రావటంలేదు. దీనికి మూలకారణము యేమిటి? అజ్ఞానమే. అజ్ఞానమనేది మానవుని ఆవరించి అన్యాయ, అక్రమ, అనాచార, అసత్యములలో ప్రవేశపెట్టి దివ్యమైన మానవత్వమును మరుగుపరచుచున్నది. ఈ అజ్ఞానము నిర్మూలమైననాడు ప్రజ్ఞానజ్యోతులు వికసిస్తాయి.

srisathyasaivachanamrutam

ఈ ప్రజ్ఞానమనే సూర్యతేజము ఆవరించియున్న అజ్ఞానపు మంచును తొలగిస్తుంది. కనుక, మానవుడు యీ అహంకారమును, అజ్ఞానమును, అవిద్యను దూరముగావించుకొని నిజవిద్యయైన ఆత్మవిద్యను అభ్యసించి నిజమానవునిగా రూపొందాలని విజ్ఞానము ప్రబోధిస్తున్నది.

పవిత్రత, త్యాగశీలము విద్యయొక్క ప్రధాన లక్షణములు

విజ్ఞానమనగా కేవలము శాస్త్ర, సాంకేతిక విద్యల నభివృద్ధిపరచుకొనుట కానేరదు. మానవుని నిజమానవునిగా తీర్చిదిద్దాలి. అదే యీ విజ్ఞానమునందున్న విశిష్టత. ఈ విశిష్టమైన తత్త్వమును విస్మరించి, అరిష్టమైన భావములలో ప్రవేశించి, దురహంకారములలో తాను మునిగి తన స్వరూపమునే తాను విస్మరిస్తున్నాడు. ఇది విద్యకు సరైన విలువకానేరదు. విద్యయొక్క లక్ష్యము కారాదు. హృదయవిశాలతను, పవిత్రతను, నిర్మలత్వమును ప్రబోధించాలి. పవిత్రత, త్యాగశీలము విద్యయొక్క ప్రధాన లక్షణములు. ఈ త్యాగశీలమే లేకుండిన మానవత్వము నిర్మూలమవుతుంది. ఇందుకు ప్రేమ ఆధారము. ప్రేమ ఎక్కడవుంది? మన హృదయమునందే వున్నది. ఇట్టి హృదయమునందున్న ప్రేమను ప్రతి మానవుడు అభివృద్ధి పరచుకొని, తద్వారా తన కుటుంబమును ప్రేమతోనింపి, కుటుంబముద్వారా సమాజమును, సమాజముద్వారా గ్రామమును, గ్రామముద్వారా రాష్ట్రమును, రాష్ట్రముద్వారా దేశమును, దేశముద్వారా విశ్వమును అభివృద్ధిపరచే ప్రయత్నమునకు పూనుకోవటమే యీనాటి ప్రధాన కర్తవ్యము. లోకమంతయు అనేక విధములైన అశాంతులతో కృంగి కుళ్లిపోతున్న యీ సమయమునందు ప్రతి విద్యార్థికూడను సేవయందు పాల్గొని, ప్రేమ తత్త్వమును పెంచుకొని, దివ్యత్వాన్ని అభివృద్ధి పరచుకొని దైవభావంతో సేవలు ఆచరించటం ప్రధాన కర్తవ్యము.

సమాజమును విస్మరించి మానవుడు జీవించలేడు

'ఈశావాస్యమిదంసర్వమ్'. సర్వులయందును దైవత్వము వున్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించటం అత్యవసరము. స్వార్థమనేది మానవుని పెనుభూతముగా మార్చివేయుచున్నది. స్వార్థము ఎంతకాలమైననూ మానవునికి అపకారియేగాని ఉపకారికానేరదు. 'నేను' అనే

sri sathyasai vahini vachanamrutam

స్వార్థమునుండి 'మనము' అనే సమిష్టి తత్వాన్ని చేరటమే యీ విద్య యొక్క కర్తవ్యము. విద్యవిశాలమైనట్టిది. పవిత్రమైనది. సత్యశీలమైనట్టిది. ఇట్టి విద్యను అవిద్యగా రూపొదింపజేసుకొని స్వార్థము, స్వప్రయోజనాల నిమిత్తమై దీనిని వుపయోగపెట్టి ఏదో ధనమును సంపాదించుటలోనే గుణము అభివృద్ధి అవుతుందని భావిస్తున్నారు. ఇది అసాధ్యము. సముద్రమును కొలువవచ్చును. దివ్యమైన ప్రేమతత్వాన్ని బుద్ధితోగాని, విద్యతోగాని, విజ్ఞానముతోగాని కొలుచుటకు సాధ్యముకాదు. ఇట్టి పవిత్రమైన భగవత్తత్త్వము ప్రమాణమునకు అతీతమైనది. ప్రతి దానికి ప్రమాణము ఉంటుంది. దేనికి ప్రమాణము? రూపనామములతో కూడిన వస్తువులకే ప్రమాణము ఉంటుంది. నిర్గుణం, నిరంజనం. సనాతనం, నికేతనం, నిత్యశుద్ధబుద్ధముక్త నిర్మల స్వరూపమైన ఆత్మతత్త్వమునకు ప్రమాణము అనవసరము. ప్రమాణమునకు అతీతమైనది యిది. ఇలాంటి దివ్యమైన తత్వాన్ని ప్రతి మానవుడు తన హృదయమునందు అభివృద్ధి పరచుకొని, అంతఃదృష్టిని పెంచుకొని తనలోని సర్వశక్తిని ఆవిర్భవింపజేసుకొని, సమాజమునకు ఉపకారిగా రూపొందాలి. ఆవిధముగా రూపొందినప్పుడే నిజమైన మానవత్వాన్ని మనము ప్రకటితము గావించుకొనినవారమవుతాము. మన చదువులవలనగాని, వ్యక్తిత్వమువలనగాని, మన శక్తిసామర్థ్యములవలనగాని, మన తెలివితేటలవలనగాని సమాజమునకు మనము వుపయోగకారులుగా వుంటుండాలి. సమాజము లేక మనము క్షణమైన వుండుటకు వీలుకాదు. సమాజమును విస్మరించి మానవుడు జీవించలేడు. సమాజమునందేపుట్టి, సమాజమునందేపెరిగి, దానియందే అంత్యమవుతున్న మానవత్వానికి సమాజమును వేరుగావించే అధికారములేదు. కనుకనే సమాజముతోపాటు మనయొక్క మానవత్వాన్ని సార్థకము గావించుకోవాలి. పాలలోపాలు, నీటిలోనీరు చేరినట్లుగా వ్యక్తిత్వాన్ని అభివృద్ధిపరచుకొని దానితో యేకంకావాలి.

తనయందు నిగూఢముగానున్న అవ్యక్తమైన దివ్యత్వమును ఎవరు ప్రకటితము గావిస్తారో అతడే నిజమైన వ్యక్తి

వ్యక్తి అనగా యేమిటి? కేవలము ఆకారము ధరించిన మానవుని వ్యక్తి అనుటకు

sri sathyasai vahini amrutam

వీలుకాదు. సత్యమును, గమ్యమును గుర్తింపజేసేది వ్యక్తిత్వము. మానవునియందు అవ్యక్తమై గూఢముగా నున్న దివ్యత్వాన్ని ఏ వ్యక్తి ప్రకటితము గావించునో అతడే నిజమైన వ్యక్తి. అలాంటి వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రతిమానవుడు సార్థకము గావించుకోవాలి. ఈ వ్యక్తిత్వమును పౌరుషము అన్నారు. దీనినే personality అన్నారు. ఈ person యొక్క తత్త్వాన్ని మనము చక్కగా గుర్తించుకోవాలి. దైవాంశ తత్త్వమే యీ person అనేది. రోమన్ భాషలో ప్రతిమానవుని యందును యీ దివ్యత్వము ఒక అంశరూపము ధరించి వున్నదనే సత్యాన్ని నిరూపించే నిమిత్తము యీ పదమునే persona అని పిలుస్తూవచ్చారు. ఆ దివ్యత్వము అందరి యందు వుంటున్నది. అలాంటి దివ్యత్వాన్ని మనం గుర్తించుకోవాలి.

మానవుడు కేవలము తిండి నిద్రాదులతోనే కాలమును వ్యర్థము గావించుతున్నప్పుడు మానవత్వాన్ని సార్థకము గావించుకొనేది ఎప్పుడు? చదువులు చదివినందుకు కేవలము ఉద్యోగములు చేయడం మాత్రమేగాదు. నిజముగా వ్యక్తిత్వమును పెంపొందించుకోవాలి. తన కాళ్లపై తాను నిలచే స్వశక్తిని సంపాదించుకోవాలి. దేశక్షేమమునకై తన రక్తాన్ని, బలమును, తన సర్వస్వాన్ని త్యాగము చేసి, దేశమునకు తగిన రక్షణను కల్పించుటకు సంసిద్ధులుగావుండాలి. అదే నిజమైన విద్య. ఆధ్యాత్మిక విద్య. ఈ ఆధ్యాత్మిక విద్య త్యాగమునకు, యోగమునకు, కర్మలకు ప్రధానమైన ఆదర్శమును నిరూపిస్తుంది.

మానవుడు వివేకముతో కూడిన విజ్ఞానమును అందుకోవాలి

మనిషికి ఒక లక్ష్యం వుంటుండాలి. కాని దానిని అలక్ష్యం చేస్తున్నాడు మానవుడు. లక్ష్యం అంటేయేమిటి? తనతత్త్వమును తాను గుర్తించుకోటం. 'ఇది నాచేయి, యిది నాకాలు', అంటున్నాము. మరి 'నేనెవరు'? అనే సత్యాన్ని గుర్తించుకోలేనప్పుడు ప్రయోజనము ఏమిటి? చిన్న చిన్న మాటలతోనే యిలాంటి సత్యాన్ని మనము చక్కగా గుర్తించుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ఈనాడు విజ్ఞానశాస్త్రము విరివిగా పెరిగింది. దీనిలో అనేక రహస్యములు పరిశోధనలద్వారా తెలుసుకొన్నట్టి విజ్ఞులు భారతదేశమునందేకాక యావద్విశ్వమునందును అనేకమంది వుంటున్నారు. కాని, కట్టకడపటికి దీనివలన సాధించినట్టిది ఏమిటి అని విచారిస్తే కేవలము దేశమునకు అపకారమేగాని ఉపకారము

srisatyasaivachanamrutam

కాదు అని తేలింది. ఈనాటి విజ్ఞానశాస్త్రము మానవునకు ఎంత ఉపకారముచేస్తున్నదో అంతకు రెట్టింపుగా అపకారముకూడా చేస్తున్నది. దీనిని వినియోగించుకునే విధానములోనే వుంటుంది మానవత్వపు వివేకం. వివేకములేనివిజ్ఞానము, విచక్షణలేని పాండిత్యము, మాధుర్యములేని సంగీతము, కృతజ్ఞతలేని స్నేహము, విశ్వాసములేని సమాజము ప్రజలమన్ననలను అందుకోలేదు. కనుకనే, మానవుడు వివేకముతో కూడిన విజ్ఞానమును అందుకోవాలి. మనము యీనాడు విజ్ఞానము ఆర్జించుచున్నామేగాని దీనిని వినియోగించుకునే విధానములో వివేకమును శూన్యం చేసుకంటున్నాము. వివేకములేని విజ్ఞానము నిరుపయోగము. కనుకనే, వివేకముతోపాటు విజ్ఞానమును, విజ్ఞానముతోబాటు విచక్షణను, విచక్షణతోపాటు సామాజికతృప్తిని, సామాజికతృప్తితోపాటు వినయవిధేయతలను అభివృద్ధి పరచుకోవాలి.

విద్యయొసగును వినయంబు
వినయమున కల్గు పాత్రత
పాత్రతవలన ధనము ధనమువలన ధర్మంబు
దానివలన ఐహికాముష్మికము నందు నరుడు

మనవాంఛలు ఆకాశము నంటుకొనిపోవుచున్నవి. ఈ వాంఛలను మనము యేనాడు కొంతవరకు తగ్గించుకొందుమో ఆనాడే మానవత్వము ప్రకటితమవుతుంది, వికసిస్తుంది, ప్రకాశిస్తుంది. The proper study of mankind is man. ఈనాటి మానవత్వమెట్టిదనిన మనసులో ఒకటి, మాటలలో మరొకటి, చేతలలో యింకొకటి. ఇది నిజమైన మానవత్వంకాదు. ఇది వానరత్వము. మనసులోనిది మాటలో, మాటలోనిది క్రియలో మనము చక్కగా ఆచరించినప్పుడే యిది సరైన మానవత్వంగా రూపొందుతుంది. కేవలం డిగ్రీల నందుకొనుటయే ప్రధానముకాదు. ఈనాటి మనవుడు ఎన్నివిధములుగానో విజ్ఞానాన్ని సాధిస్తూ వచ్చాడు. సాంకేతిక విజ్ఞానములోపల అనేక సిద్ధాంతములను రూపొందించాడు. పదార్థవిజ్ఞానంలోపల అనేక విషయాలను తెలుసుకున్నాడు. పరిశోధనలు చేసి అనేక విధములైన సత్యములను గుర్తిస్తూవచ్చాడు. కానీ, మానవత్వములోని విలువను ఎంతవరకు తాను గుర్తించాడు? ఎన్ని గుణములను తాను

sri sathyasaivachanamrutam

ప్రకటింపచేస్తున్నాడు? ఎంతవరకు ఆచరిస్తున్నాడు? ఈవిషయాన్ని విచారించుకుంటే యేమాత్రము కన్పించుటలేదు. మానవత్వాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవాలి.

అహంకారము మానవత్వమునకు పెనుభూతమువంటిది

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలను యే రీతిగా మనము ఆచరించటానికి వీలవుతుంది? ప్రేమను లక్ష్యమునందుంచుకోవాలి. అట్లు ఆచరించినప్పుడు అదియే మనకు ధర్మస్వరూపమవుతుంది. తలంపులలో నింపుకొని విచారించినప్పుడు అదియే సత్యముగా రూపొందుతుంది. ఈ ప్రేమభావములతో నింపుకొని ఆచరించినప్పుడు అది శాంతమనే స్వరూపాన్ని ధరిస్తుంది. ప్రేమను అర్థముచేసుకున్నప్పుడు అది అహింసగా రూపొందుతుంది. అన్నింటియందు ప్రేమ అంతఃప్రవాహముగా వుంటుండాది. ఈ అంతర్వాహినియైన ప్రేమను గుర్తించుకొనలేని స్వార్థమే మానవుని అనేక విధములుగా కృంగదీస్తుంది. స్వార్థమును యేనాడు త్యాగము చేయుదుమో ఆనాడే పరార్థము అర్థమవుతుందని గుర్తించుకోవాలి. స్వార్థము వుండినంతవరకు, అహంకారము వుండినంతవరకు పరార్థము నెంతమాత్రము గుర్తించుకొనలేరు. అహంకారముతో సాధించగలిగేవి రెండే-అవమానము, అగౌరవము. కనుక, అహంకారము మానవత్వాని కొక పెనుభూతము. ఈ అహంకారాన్ని నిర్మూలం చేయాలి. నిరాడంబరులుగా జీవించటానికి ప్రయత్నించాలి. సమాజసేవలో పాల్గొనాలి.

భారతీయ సంస్కృతియందు విశ్వాసము లేకపోవటంచేతనే మానవుడు చెడు మార్గము పట్టి జీవితమును వ్యర్థము చేసుకుంటున్నాడు

కంటికి కన్పించనట్టిది, చరిత్రలో మరుగుకానట్టిది, వృద్ధి, క్షయములు లేనిది ఏ పరమసత్యమైతే వున్నదో ఆ సత్యముయొక్క రూపమే, భారతీయ సంస్కృతి. ఈ భారతీయ సంస్కృతియందు అంతర్భావమే సనాతన ధర్మము. ఇంతటి సనాతనమైన భారతీయ సంస్కృతియందు విశ్వాసము లేకపోవటంచేతనే మానవుడు చెడు మార్గమునందు జీవితమును వ్యర్థము గావించుకుంటున్నాడు. తన వికారములన్నీ విద్యవలన దూరముకావాలి. అదే నిజమైన విద్య. ఇది దొంగలు తరలించుకొనేది కాదు. అగ్నిచే

sri sathyasai vachanamrutam

కాల్చబడునది కాదు. రాజులు అపహరించేదిగాని, మరేవిధముగను శిథిలమయ్యేదికాదు. ఏ దేశముపోయినా, ఏస్థానము చేరినా, ఎక్కడ అయినా మనలను ఒక పవిత్ర మిత్రునివలే సంరక్షిస్తూవుంటుంది. అలాంటి నిజమైన విద్యను మనము నేర్వాలి. గ్రంథపరిచయము విద్యయని భావించుకొనటం కేవలం వెఱ్ఱితనం. పదములకు అర్థము చెప్పినంత మాత్రాన విద్యయని భావించుకోవటం ఒక బలహీనతే! ఏ మానవుడు తన హృదయ కవాటాన్ని తెరచుటకు ప్రయత్నించునో అప్పుడే యీ మానవత్వము ప్రకాశిస్తుంది. అది నిరంతరము ప్రకాశించునట్టిది.

మానవుడు నిర్భయుడు కావాలి

యీనాటి మానవుడు విద్య అధికము కావటంచేతను, వివేకము లేకపోవుటచేతను, అహంకారము పెంచుకొని అరణ్యములోని మృగములకంటే హీనముగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఇది సరికాదు ఆటంబాంబులు కనిపెట్టారు. హైడ్రోజను బాంబులు కనిపెట్టారు. ఇంకా ఎన్నో కనిపెట్టారు. వీటన్నింటివలన కలిగిన ఫలితం ఏమిటి? ఇది ప్రజలను భయభ్రాంతులకు గురికావించుచున్నదికాని, శాంతి సుఖములనెంతమాత్రము అందించుటలేదు. ఈనాటి ప్రపంచములో ఏది చూచినా, ఏ విషయాన్ని చూచినా, ఏ వ్యక్తిని చూచినా భయము. భయము. బజారులో ఒక Transistor చూస్తే దానిలో యే బాంబు వున్నదోననే భయము. ఈవిధముగా ఆకర్షింపజేసే ప్రతి వస్తువు భయాన్వితమైనది. మనకు యేది భయమును కలిగించదో. నిర్భయత్వమును అందిస్తుందో అదే వైరాగ్యము. వైరాగ్యములోనే భయము లేదు. వైరాగ్యములో ఎట్టి వాంఛలు లేవు. అనగా యేమి? ఇల్లువాకిలి, ఆలుబిడ్డలు సంసారమంతా వదలిపెట్టి అరణ్యమునకు పోవటం వైరాగ్యముకానేరదు. వాంఛలను తగ్గించుకోవాలి. Less luggage, more comfort, make travel a pleasure. మన జీవితమనేది చాలా దీర్ఘప్రయాణము. ఇందులో వాంఛలను తగ్గించుకున్నప్పుడే మనలోని నిజమైన నిర్భయత్వము అభివృద్ధి అవుతుంది. మానవుడు నిర్భయుడు కావాలి. భయాన్వితమైన జీవితాన్ని గడపకూడదు. మానవుడు క్షణక్షణము భయాన్వితుడుగానే వుంటున్నాడు. ఈ భయం తొలగిపోవాలి.

sri sathyasai vachanamrutam

సత్యమును గుర్తించి వర్తించినప్పుడే మానవత్వము సార్థకమవుతుంది

ఈ భయాన్నిపోగొట్టి, ధైర్యాన్ని అందించి, నిర్భయాన్ని చేకూర్చున్నట్టిది ఒక్క దైవత్వంమాత్రమే. ఈ దైవత్వం ఎక్కడుంది, అని అనేకమంది అనుకోవచ్చు. ఈ సృష్టి తత్త్వాన్ని, రహస్యాన్ని ఒక్కతూరి గుర్తించినప్పుడు భూమి ఏ రీతిగా తిరుగుతున్నది? సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతున్నది. ఈ తిరగటం వలన ఫలితం ఏమిటి? ఋతువులు సంభవించుచున్నవి. ఈ భూమి సూర్యుని చుట్టూ తిరగటం, కాలప్రమాణము ఎవరు నిర్మించారు? దీనికి ఎవరో ఒక సృష్టికర్త వుండాలి కదా! దీనికి అనేక విధములైన వాదోపవాదములు బయలుదేరుతున్నాయి. ఒక చిన్నగింజ భూమిలో నాటినప్పుడు రెండుభాగములుగా చీలి అందులో ఒక మొక్క పుడుతున్నది. ఆ మొక్కే వృక్షమై అందులో అనేక ఫలములు, ఆ ఫలములలోపల మధురమైన సారము చేరుచున్నది. దీనికి కారణం ఏమిటి? ఈ విత్తనము భూమిలో పెట్టినప్పుడు ఒక మొక్కగా రావటానికి కారణం ఎవరు? అది మొక్క స్వభావమా? దీనికి ఆ స్వభావము అందించినవారెవరు? ఈ విధముగా మనము విచారణ చేసుకుంటూ పోతే యిదంతా ప్రకృతి అని తేలుతుంది. ప్రకృతికి యీ శక్తిని యిచ్చిన వారెవరు? ఒక హంస పాలలో మూతి పెట్టిందంట! అప్పుడు పాలువేరు, నీరువేరు అయినాయట! యిలాంటి చిత్రమైన శక్తి ఒకటుందా అని ఒక శాస్త్రజ్ఞుని అడిగితే 'అయ్యా! యీ పవిత్రమైన శక్తి భగవంతుడు ప్రసాదించినదికాదు. ఆ హంస నోటి మొదటి భాగములోపల ఒక ద్రావకం వుంటుంది. అది చేరేటప్పటికి పాలు, నీరు వేరైపోతున్నాయి' అన్నాడట! 'నిజమేనయ్యా! అయితే, యీ ద్రావకాన్ని ఆ హంసమూతి మొదటి భాగమున పెట్టినవారెవరు?' అని తిరిగి ప్రశ్నించితే ఆ విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తవద్ద సమాధానం లేదు. ఇదే సృష్టి రహస్యము. భగవంతుడు యెన్ని రకముల రక్షణలను యీ జగత్తుకు అందిస్తున్నాడో! భగవంతుడు క్షణక్షణము మానవత్వాన్ని పోషించేనిమిత్తము అనేక రకములుగా రక్షణలందిస్తున్నాడు.

ఎవ్వనిచే జనించు జగమెవ్వని లోపలనుండు లీనమై
యెవ్వనియందుడిందు పరమేశ్వరుడెవ్వడు మూలకారణం

srisathyasaivachanamrutam

ఎవ్వడనాది మధ్యలయువాడెవ్వడు సర్వముతానయైనవా
డెవ్వడు వానినాత్మభవు నీశ్వరునే శరణంబు వేడెదన్

భగవంతుడొక్కడే మూలము. అలాంటి తత్వాన్ని గుర్తించుకోలేని వ్యక్తులు అనేక విధములుగా మాట్లాటంవలన చదువును దుర్వినియోగం చేసుకొనే దుష్టులుగానే రూపొందుతున్నారు. సత్యాన్ని గుర్తించుకొని వర్తించినప్పుడే మానవత్వము సార్థకమవుతుంది. సత్యాన్ని విస్మరించి, అసత్యాన్ని పెంచుకొని, అనర్థాన్ని కొనితెచ్చుకొని జీవితాన్ని వ్యర్థము కావించుకోటం విద్యయొక్క విశిష్టత కానేరదు.

ఐకమత్యము కోల్పోవటంచేతనే దేశము ఛిన్నాభిన్నమవుతున్నది

విద్యయొసగును వినయము. ఆ వినయాన్ని మనము పోషించుకోవాలి. విజ్ఞానాన్ని మనము పోషించుకోవాలి. చదువుకోవాలి. చదువులేకపోతే జీవితం సాగదు. అయితే యీ చదువును జీవితములో సార్థకము చేసుకోవాలి. మానవత్వంలోపల ప్రేమ తత్వాన్ని పెంచుకోవాలి. ఐకమత్యముతో జీవించాలి. ఐకమత్యమే మానవుని జీవితం. ఈనాడు ఐకమత్యం కోల్పోవటంచేతనే దేశమంతా ఛిన్నాభిన్నముగా రూపొందుతున్నాది. భారతదేశము ఒక దేహముగా వుండేటువంటిది. కానీ యీ దేహమనే భారతదేశాన్ని ముక్కలుముక్కలుగావించి యనేక వుపాంగములన్నీ తీసివేయటంచేత యిది అంగవిహీనమైన దేశంగా తయారౌతున్నది. ఇది మానవుడు చేయవలసినదికాదు. చదువులవలన అభివృద్ధి కావలిసినట్టిది యిదికాదు. చదువులనగా ఏమిటి? చదువులనుండి కొంతవరకు వివేకవిజ్ఞానములు రావాలి. సమాజములో మానవునికి సరైన రీతిలో వుపయోగపడేవిగా వుంటుండాలి? ఇంటిలో తల్లితండ్రులను, పెద్దలను గౌరవించాలి. వినయ, విధేయతలతో మెలగాలి.

గుణమే నిజమైన ధనము

పురుషులు దారి తప్పిపోయినా కొంతవరకు దోషము లేదుగాని, స్త్రీలుమాత్రము అతిజాగ్రత్తగా జీవితాన్ని గడపుకుంటూరావాలి. కారణమేమనగా స్త్రీలపైననే యీ జగత్తుయొక్క సంస్కృతి నిలిచియున్నది. అనాదికాలమునుండి స్త్రీలే యీ సంస్కృతిని

sri sathyasai vachanamrutam

నిలబెడుతూవచ్చారు. మగవాళ్లు యెట్లా తిరుగుతున్నప్పటికి ఆడవాళ్లు యింటియందుండి కాలమునకు తగిన ప్రార్థనలు, పూజలు చేసుకుంటూ, భయభక్తులతో, వినయమర్యాదలతో జీవిస్తూవచ్చారు. ఈవిధముగా రావటంచేతనే యీనాటికికూడ చెక్కుచెదరక, కట్టుకదలక యీ సంస్కృతి నిలచిపోయింది. కానీ యీనాడు విద్యలు అధికంకావటంచేత విజ్ఞానము శిథిలమై, వివేకము శూన్యమై తాము ఆచరించవలసిన కర్మలు సక్రమరీతిలో ఆచరించటంలేదు. ఇది సరైనదికాదు. ధనము సంపాదించవచ్చును. గుణమును సంపాదించగలమా? గుణము సంపాదించినప్పుడే నిజమైన ధనమును సంపాదించినట్లు భావించుకోవాలి. Money comes and goes, Morality comes and grows. దీనిని లక్ష్యమునందుంచుకోవాలి.

నీతి, ధర్మము, ఆధ్యాత్మికములతో కూడిన మార్గమే మానవునికి ప్రాణము

నీతి, నిజాయితీలు వుండినప్పుడే దైవానికి ప్రీతి కలుగుతుంది. నీతి, నిజాయితీలులేని మానవునిపైన దైవముకూడ ప్రీతినొందడు. మనము పదిమందిని ప్రేమించినప్పుడే పదిమంది మనలను ప్రేమిస్తారు. ప్రజలను యెవరు ప్రేమిస్తారో వారిని పరమాత్ముడు ప్రేమిస్తాడు. కనుక, యీ ప్రేమతత్త్వములోనే సర్వము వున్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించి, ప్రేమతో యెవరియందును ద్వేషములేకుండా 'అద్వేష్టాసర్వభూతానాం' అని వినయవిధేయతలతో వుండాలి. జీవితానికి గౌరవముకావాలి. మానవులుగాపుట్టి చదువులు చదివి, జీవితాన్ని బజారుపాలు చేసినప్పుడు మానవత్వానికింక విశిష్ఠత యెక్కడుంది? పశుపక్షిమృగాదులు కొన్ని సమయములలోపల దారి తప్పినడచుకున్నవేమో కాని, మిగతా సమయములలోపల అవి సక్రమమైన మార్గాన్ని అనుసరిస్తూనే వున్నాయి. కానీ, మానవునకీనాడు అలాంటి సక్రమమార్గము యేక్షణమందైననూ కన్పించటంలేదు. అందులో చదువుకున్నవారు మితిమీరిన స్వేచ్ఛనభివృద్ధి పరచుకొని బజారులవెంట తిరగటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇది మానవులు చేయవలసినదికాదు. దీనివలననే యీనాడు ప్రపంచములో అన్యాయము, అధర్మము, అసత్యము, అనాచారము ప్రబలి దేశము అనేక విధములుగా కుళ్లిపోవుచున్నది. దీనిని సరైన రీతిలో సంరక్షించుటకు నేటి బాలబాలికలే సరైనవారు. వారు

srisathyasaivachanamrutam

పవిత్రమార్గములచేత, దివ్యభావములచేత, సంకల్పములచేత యీ సంస్కృతిని సంరక్షించటానికి కంకణము కట్టుకొని విద్యతో వినయము, దైవభక్తిని పెంపొందించుకోటానికి ప్రయత్నంచేస్తుండాలి. దైవభక్తిలేక నీతినిజాయితీలులేవు. నీతిమార్గము, ధర్మమార్గము, ఆధ్యాత్మికమార్గమే మానవునికి ప్రధానప్రాణము. ఈ ఆధ్యాత్మికము కోల్పోవటంచేతనే నీతి అనేది నిర్మూలమైపోతుంది. నీతి, ఆధ్యాత్మికము నిర్మూలమైనప్పుడే సత్యము చౌకబారుతుంది. మనము యీనాడు బజారులో దొరికే చౌకబారు పుస్తకములనే చదువుతున్నాము. కాని, నీతినిజాయితీలు బోధించే యే రామాయణమో, భారతమో, భాగవతమో, ఉపనిషత్తో, బైబిలో, ఖురానో చదవటంలేదు. మహనీయుల గ్రంథాలను యేమాత్రము చదవటంలేదు. దీనికి కారణం యేమిటి? జీవితము dry గా వుంటుండాది, కారణం? తాను artificial గా వుంటున్నాడు గాని heart కలిగిన మనిషిగా వుండటంలేదు. నేడు చేసింది రేపటికి ఫలితరూపంలో వస్తుంది. ఈ ఫలితము సరిగావున్నప్పుడే నా భవిష్యత్తు బాగుపడుతుందనే సత్యాన్ని గుర్తించుకోవాలి.

గతము, భవిష్యత్తు రెండు వర్తమానములో ఉంటున్నవి

ఈనాడు లోకములో అశాంతికి మూలకారణం మీకందరికి తెలుసు. అనేక విధములుగా నేనుకూడా చెప్తూనే వుంటున్నాను. వృద్ధులైనవారు 'నాగతంలో యెంతో ఆనందంగా హాయిగా, ఎన్నో సౌఖ్యాలు అనుభవించాను. ఈ వర్తమానంలో ఎన్నోదుఃఖాలు, భయాలు, ఆందోళనలు అనుభవిస్తున్నాను' అని నిరంతరము గతాన్ని తలుచుకుంటూ కాలమును వ్యర్థముగావించుకుంటున్నారు. యువకులైనవారు భవిష్యత్తు చింతించుచున్నారు. ఇది ప్యాస్ అయినతరువాత, యీ ఉద్యోగము చిక్కినతరువాత, విదేశములకు వెళ్లినతరువాత, పెళ్లైనతరువాత యీ రకంగా ఆరకంగా వుంటానని గాలిమేడలు కట్టుకుంటున్నారు. వృద్ధులు గతాన్ని, యువకులు భవిష్యత్తును చింతిస్తూ యిద్దరూ చేరి వర్తమానాన్ని మరచిపోతున్నారు. దానివలననే యిన్ని కష్టాలు ప్రారంభమవుతున్నాయి. మనగతముగాని, మన భవిష్యత్తుగాని వర్తమానంలో వుంటుండాది అని చక్కగా గుర్తించాలి. Present is not ordinary present, this is omnipresent. దీనినే లక్ష్యములో పెట్టుకోవాలి.

srisathyasaivachanamrutam

ఏదో యిప్పటికిప్పుడు గడచిపోతే చాలని భావించరాదు. ఆ గడిపేకాలము పవిత్రమైనట్టిదిగా, విలువైనట్టిదిగా, దివ్యమైనట్టిదిగా, భవ్యమైనట్టిదిగా, సార్థకమైనట్టిదిగా గడపాలి. పూర్వము వేసిన పంటనే యీనాడు భుజిస్తున్నాము. రేపువచ్చే పంటను మరునాడు భుజిస్తాము. పూర్వము వేసిన విత్తనమే యీనాడు మొక్కగా వుంటుంది. ఈనాడు మొక్కలో వచ్చేవే రేపటి ఫలములు. భవిష్యత్తుయొక్క ఫలముగాని, గతముయొక్కఫలముగాని వర్తమానములోనేవుంటుండాది. తిన్నదే త్రేపువస్తుందిగాని తినబోయేది త్రేపురాదుకదా! మనము యీనాడు అనుభవించేదంతా గతముయొక్క ఫలితమే. ఈనాడు మనము చెప్తున్నదంతా భవిష్యత్తుకు మార్గమే! భవిష్యత్తుకు రాజబాట వర్తమానమే! బాలబాలికలందరుకూడ భవిష్యత్తుకు రాజబాటవేయాలి.

'త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానసుః'

మన అధ్యాపకులంతా ఆదర్శమూర్తులుగా తయారుకావాలి. ఆదర్శమూర్తులైన అధ్యాపకులు, రాజబాటను నిర్మించగలిగే విద్యార్థులు యీనాడు లేకపోవటంచేతనే భారతదేశము ఆధ్యాత్మిక దేశముగా, కర్మభూమిగావుండికూడను, త్యాగభూమిగావుండికూడను, నేటి విద్యలఫలితముగా భోగభూమిగా మారుతున్నది. అదే మనకువచ్చిన రోగము. ఏనాడు భోగాన్ని కోరుదుమో ఆనాడు రోగము వెంటనే ప్రతిబింబముగావుంటుంది. ఏనాడు కర్మను త్యాగముగా ఆచరిస్తామో ఆనాడు యోగము ప్రతిబింబముగా వస్తుంది. 'త్యాగేనైకే అమృతత్వమానసుః'. ఈ త్యాగాన్ని కొంతవరకును పూని, సమాజసేవలో పాల్గొని, తల్లితండ్రులను గౌరవించి, వారిని ప్రసన్నులగావించి, వారికి ఆత్మతృప్తి కలిగించటానికి ప్రయత్నించాలి. విద్యార్థినులారా! మీ blood, మీ food, మీ head, మీ parents gift. దానిని మీరు మరువకూడదు. వీటిద్వారా తల్లితండ్రులను సంతృప్తులను చేయలేక పోతే యీ head ఎందుకు? యీ blood ఎందుకు? యీ food ఎందుకు? వారిచ్చిన blood ను సార్థకంగావించుకోవాలి. Head ను పవిత్రంగావించుకోవాలి. Food ను సేవలలో అంకితముగావించాలి.

sri sathyasaivachanamritam

అజ్ఞానము లేకుండా వర్తించటమే మానవత్వపు విశిష్ఠత

శరీరశక్తి, మానసికబలము, వాగ్రూపమైన దీక్ష మనము యేనాడు పూనుదుమో అదియే త్రిపుటి. శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక కర్మలు యీ మూడింటిని యేకత్వం గావించాలి. ఈ ఏకత్వమే దివ్యత్వాన్ని మనకందిస్తుంది. దివ్యత్వం యెక్కడనో లేదు. మన చుట్టూవున్నగాలి యేవిధముగా కంటికి కనుపించకుండా వుంటుండాదో, అదే రీతిగా దైవత్వము మన చుట్టూ వుండినప్పటికిని In you, with you, above you, below you, around you యెక్కడ చూచినా వుండినప్పటికి నీకు కనిపించకుండా పోతుంది. కారణంఏమిటి? దానిని చూచే నేత్రాలను నీవు అభివృద్ధిపరచుకోలేదు. ఏదో బాహ్యమైన వస్తువుల వెంట, సృష్టివెంట పరుగెత్తుతున్నారేగాని సృష్టికర్తవెంట పరుగెత్తటానికి ప్రయత్నించటంలేదు. సర్వమును సృష్టించిన భగవంతుని ఆశించటానికి నీవు వెనుకంజ వేస్తున్నావు. అల్పమైన, స్వల్పమైన యీ సృష్టివెంట పరుగులెత్తుతున్నావు. ఎండమావుల జూచి మృగములు జలమని భావించి వాటివెంట పరుగెత్తి, నీరుచిక్కక, దాహముతీరక, నిరాశనిస్పృహలకు గురై కట్టకడపటికి ప్రాణము వీడుతున్నాయి. అదే రీతిగనే మనము యీ వస్తువాహనములవెంట, భౌతికసుఖములవెంట, లౌకిక ఆవేశములవెంట తిరిగి తుదకు అవి శాశ్వత ఆనందాన్ని చేకూర్చలేకుండా, సరైన సుఖాన్ని అందించకుడా పోవటంచేత కడపటికి మనంకూడా మృగములవలె నిరాశనిస్పృహలతో జీవితాన్ని కోల్పోతున్నాము. ఇది మానవత్వముయొక్క విశిష్ఠత కానేరదు. మా-న-వ, 'మా' అనగా అజ్ఞానము; 'న' అనగా లేకుండా; 'వ' అనగా వర్తించటం. అజ్ఞానము లేకుండా వర్తించటమే మానవత్వపు విశిష్ఠత అనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించినప్పుడే యీ విద్యయొక్క సార్థకత. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

చీమయందును, బ్రహ్మయందును బ్రహ్మతత్త్వము సమత్వముగా ఉంటున్నది

విద్యలతో బాటు దైవత్వాన్ని సమ్మిళితం గావించుకోవాలి. శారీరక సంబంధమైన విషయాన్ని గ్రహించేటప్పుడు వృక్షశాస్త్రాన్ని చక్కగా గుర్తించుకోవాలి. ఈ దేహమే ఒక వృక్షమువంటిది. బంధుమిత్రులే కొమ్మలు, రెమ్మలవంటివారు. భావములే పుష్పములవంటివి. మనోఫలమే వృక్షముయొక్క ఫలమువంటిది. ఫలము లోపల

తీయనిరసమే గుణము. వృక్షమునకాధారమైనవేళ్లు confidence . క్రింద ఆధారమైన roots, పైన fruits లేకుంటే జీవితమనేది firewood. Character అనే దాన్ని ఫలరూపముగా సంపాదించుకోవాలి. Self confidence నీ roots గా వుంటుండాలి.

Where there is confidence, there is Love
Where there is Love, there is Peace
Where there is Peace, there is Truth
Where there is Truth, there is Bliss
Where there is Bliss, there is GOD.

కనుక యీ confidence అనేదే లేకపోతే యే చిన్నదాన్నైనా సాధించలేము.

విద్యార్థినులారా! మొట్టమొదట మీ పంచేంద్రియములను చక్కగా control చేసుకొండి.

See no evil, hear no evil
Think no evil, do no evil
Talk no evil
See what is good, hear what is good
Think what is good, do what is good
Talk what is good
This is the way to GOD.

ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకొనటానికి తగిన ప్రయత్నంచేయాలి. ఎప్పుడు చూచినా చెడ్డచూపులే! అవి కాకిచూపులు. కాకికి ఎన్నిపదార్థములు వున్నప్పటికి కుళ్లిపోయినవానినే చూస్తూవుంటుందట. అయితే, ఆకాకి అయినా 'కావు, కావు', 'ఓ భగవంతుడా! నన్ను రక్షించు', అని అరుస్తుందట. కాని, మానవుడు అదికూడ అనటంలేదు. కాకిని అల్పజీవిగా మనం భావించినప్పటికిని దానికి కొంత త్యాగబుద్ధి వుంటుండాది. విశాలమైన సమాజభావము వుంటుండాది. తనకెక్కడైనా పట్టెడు మెతుకులు కనిపిస్తే చిక్కిందికదా అని చక్కగా మెక్కక పదికాకులను పిలుస్తుంది. వాటితో కలసి ఆరగిస్తుంది. చీమ ఎక్కడైనా ఒక మధుర పదార్థం చిక్కిందంటే చక్కగా తిని పొట్టనింపుకోదు. పుట్టలోకి పోయి అన్ని చీమలను పిలుచుకొని వాటితో కలసి ఆ మధుర రసాన్ని ఆరగిస్తుంది. ఈనాడు చీమలోను, కాకులలోను సమభావం వుంటుండాది. అందుకే త్యాగరాజు 'చీమలో బ్రహ్మలో

srisathyasai vachanamrutam

శివకేశవాదులలో' అనిగానం చేస్తూ చీమయందును బ్రహ్మయందును సమత్వమైన బ్రహ్మతత్త్వము వున్నదనే సత్యాన్ని బోధిస్తూవచ్చాడు.

దేహమును పెంచేది ఆహారము, తెలివితేటలను పెంచేది ధ్యానము

ఈనాడు మనము ధ్యానములో కూర్చుంటున్నాము. ఎవరిని ధ్యానం చేస్తున్నామో, దేనిని ధ్యానం చేస్తున్నామో తెలియదు. ధ్యానంలో కూర్చున్నప్పుడే వంటింట్లో కూరలంతా జ్ఞాపకం వసుంటాయి. మన భారతీయ పద్ధతిలో పూజామందిరమునకు, వంటగదికి సంబంధము వుంటుంది. అయితే దీని అంతరార్థము గుర్తించాలి. Food for the body, food for the head అన్నారు. ధ్యానమే food for the head అనగా తెలివితేటలను పెంచేది ధ్యానము. దేహాన్ని పెంచేది food. దేహము మాత్రము పెరిగి పెద్ద పకోడా మాదిరి తయారై బుద్ధి లేకపోతే mental hospital లో reservation చేయవలసివస్తుంది. బుద్ధిని పెంచేదే ధ్యానము. తెలివిని పెంచేదే ధ్యానము. కనుక, జపము, ధ్యానము, యోగము, యజ్ఞము, భజన యిత్యాదులన్నియు హృదయాన్ని విశాలపరిచేవి. వీనిని మనము అలక్ష్యము చేయరాదు. ఏదో భజన చేస్తున్నాములే అని అలక్ష్యముగా వుండరాదు. పవిత్రమైన హృదయముతో మీకు వినటానికి యింపుగాలేకపోయినా, ఆరాగమునైనా, ఆభావమునైనా, ఆతాళమునైనా కొంతవరకు చింతించటానికి తగినప్రయత్నము చేయండి. మతములలో యేమాత్రము భేదములేదు. అన్ని మతములు ఒక్కటే! ప్రతి మతము కొన్నిపద్ధతులను, కొన్ని నియమములను అనుసరిస్తూ వస్తుంది. కాని, భగవంతుడు నియమాతీతుడు. భావాతీతుడు. దీనికేమాత్రము కట్టుబడడు. ఏమతముకూడా స్వతంత్రమైనట్టిదికాదు. కొన్ని హద్దులలో వుండి కొన్ని క్రమశిక్షణలను మాత్రమే అనుసరిస్తూంటాది. ఈ హద్దులు, క్రమశిక్షణలు మానవునికి మాత్రమే అవసరము. దైవత్వానికిలేదు. కనుకనే, నియమమనేది వుండాలి మానవునకు. దైవత్వానికి నియమములేదు. నాది హిందుమతము, నాది క్రిష్టియన్ మతము అనుకుంటే మతములో లేదు దైవత్వము. నీ మతిలోనే వుంటుండాది. నీమతిని నీవు చక్కగా పరిశీలన చేసుకున్నప్పుడు, విశాలం గావించుకున్నప్పుడు మతములంతా ఒక్కటిగానే చేరిపోతాయి.

మతములన్నియు చేరి మంచినేబోధించె
తెలిసిమెలగవలయు తెలివితోడ
మతులు మంచివైన మతమేది చెడ్డది
వినుడు భారతీయ వీరసుతుడ.

మీరు మతులు మంచివిగా చేసుకోవాలిగాని, మతాన్ని మంచిగా మార్చుటానికి మీ తరంకాదు. ప్రయోజనములేదు. కాలము వ్యర్థము.

మనకాలము వ్యర్థము చేయకుండా, పూర్ణ హృదయులై, పవిత్రభావముతో సమాజసేవలు చేసుకొని పెద్దలను గౌరవించుకుంటూ, తల్లిని ప్రేమించుకుంటూ సమాజములోపల మనఃశాంతిని పోషించుకుంటూరావాలి. మనది మానవజాతి. జాతి అంతా ఒక్కటే! రంగులువేరు కావచ్చును. భావములు వేరుకావచ్చును. భాషలు రూపములు వేరుకావచ్చును. కాని అన్ని ఒకే జాతికి, ఒక కుటుంబానికి చెందినవి. ఈ మానవ జాతి అనే కుటుంబమునకు తండ్రి ఎవరు? అతడే దైవము. ఆ తండ్రిని మాత్రము విస్మరించరాదు. తండ్రిని విశ్వసిస్తూ జగత్తనే కుటుంబములో సరైన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించటమే మానవుని విద్యయొక్క ప్రధానమైన లక్షణము, ఆశయము, కీలకము, గమ్యము. యిలాంటి గమ్యాన్ని చేరటానికి తగినకృషి చెయ్యాలి.

శీలమే లేకపోతే మానవుడు కానేకాదు

విద్యార్థినులారా! ఈనాటి బయటి ప్రపంచపువిషయము మీకు తెలియనిదికాదు. కానీ దానికి విరుద్ధముగా యీకళాశాలయందు చేరిన విద్యార్థినులు ఆదర్శమూర్తులుగా తయారైనప్పుడు బయట ఎదుర్కొంటున్న అనాచార, అక్రమ, అన్యాయాలను నిర్మూలించటానికి వీలవుతుంది. మీరు దీక్షను పూనాలి. దేశాన్ని బాగుపరచాలి.

ఇది నా మాతృదేశము
ఇది నా ప్రియ మాతృభాష
ఇది నా మతమంచు

sri sathyasai vachanamrutam

ఎదగొట్టి నుడువనేరని
బతికిన పీనుగొకండు వసుధను కలదా!

కనుక, మనం బ్రతికి పీనుగుల మాదిరి కాకూడదు. చచ్చినా జీవులమాదిరి తయారుకావాలి. అలాంటి సత్యసాన్నిధ్యాన్ని సాధించాలి. అలాంటి పవిత్రమైన శీలాన్ని పెంచుకోవాలి. శీలమే లేకపోతే మానవుడు కానేకాదు. దానిని మాత్రం పెంచుకోవాలి. ప్రాణం పోయినాసరే మంచి పేరును తెచ్చుకోవాలి. కాకి కావుకావుమంటుంది. కోకిల గానంచేస్తుంది, కోకిల మనకు కిరీటం పెట్టలేదు. కాకి మనసొత్తు కాజేయలేదు. నోరుమంచిదైతే ఊరు మంచిదౌతుంది. కనుక మనం నోరు మంచిగా పెట్టుకోవాలి. మంచి మాటలతో జీవించాలి. అప్పుడే మన విద్యాసంస్థయందు శక్తిసామర్థ్యములు కల విద్యార్థినులు అభివృద్ధికాగలరు. ఇది దేశానికి యేంతో అవసరము.

లోకమునకు వెఱవక లోకేశుని సేవించండి

మన కళాశాలలో చేరినందుకు ఏ ఒకటి రెండైనను మీరు ఆచరించటానికి ప్రయత్నిస్తే అంతేచాలు.

లోకులుకాకులు. ఎన్నిరకములో అనుకోవచ్చు. "సత్యసాయి కాలేజీలో భక్తులుగా తయారుచేస్తారు, సాధువులుగా తయారుచేస్తారు", అని అనుకోవచ్చు. కాని యిలాంటి సాధువులు కావాలంటే, యిలాంటి సన్యాసులు కావాలంటే, యిలాంటి పవిత్రులు కావాలంటే సులభముగా చిక్కేటువంటివారుకాదు. 'ఊరకరారుమహాత్ములు' అన్నారు భాగవతములో. కనుక, మహనీయుల తత్త్వం పూరక లభిస్తుందా! జన్మాంతర సుకృతంకూడావుండాలి. కాకులు అరిస్తే కోకిల తన పాటను ఆపివేస్తుందా, మానివేయదు కదా. కోకిలపాటలు గట్టిగా పాడుతుంటే కాకులకూతలు నిలచిపోతాయి. కనుక, మనము లోకానికి వెఱవనక్కరలేదు. లోకమునకై వెఱువక మీరు లోకేశుని సేవించండి. దివ్యతత్త్వాన్ని పూనాలి. అన్నింటికి ఆధారం భగవంతుడే! ఆధేయమూ భగవంతుడే! సాధ్యమూ భగవంతుడే! సాధన భగవంతుడే!

కన్నీరుతప్పించు, కన్నీరుతెప్పించు

చిన్మయమూర్తి ఓ చిన్నిరామా
యోగి భోగిగ జేయు భోగిజోగిగ
జేయు భాగవతాళిని బాలరామ

'దేవుడా! దేవుడా!' అని, దేవునికోసం యేడ్చే కన్నీరు తెప్పిస్తాడు. లోకంకోసం యేడ్చేకన్నీరు తప్పిస్తాడు. ఈనాడు లోకంలో శ్రీమంతులంతావుంటున్నారు. వాళ్లకున్న భోగమంతా యేడుపే! "నిద్రపోతే మాడబ్బంతా యెక్కడ పోతుందో, ఏదొంగలెత్తుకుపోతారో యేమిటో, గవర్నమెంటు రైడ్ చేస్తుందో యేమిటో"నని, యీ భయముతోనే వారు జీవితాన్ని గడుపుతూవుంటారు. సరిగా నిద్రకూడ రాదు. ఈ శ్రీమంతుల తత్త్వమంతా యింతే! భోగముకాదది, ఒక రోగమే! దివ్యత్వాన్ని చింతించేదానిలో యోగిగా చేస్తాడు. త్యాగిగా మారిపోతాడు. ఏ బాధలు, చింతలువుండవు. ఆ దివ్యమైనప్రశాంతి అందరకు లభిస్తుందా?

మీరు విద్యలు నేర్వవలసిందే, నేను కాదని చెప్పటంలేదు. విద్యలు చదువవలసిందే. ప్రపంచముయొక్క విషయము తెలుసుకోవలసిందే. ప్రపంచజ్ఞానం కూడా మానవునికి వుంటుండాలి. ప్రపంచజ్ఞానం లేకపోతే మానవుడు జీవించటానికి వీలుకాదు. దానితోబాటు యీ దివ్యమైన భావాన్నికూడ మనం చూడాలి. కారణమేమంటే 'అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వమ్ వ్యాప్యనారాయణ'. లోపల, వెలుపల వుంటున్నాడు భగవంతుడు. బయటి తత్త్వాన్ని విద్యతో కనుక్కొని, లోపలి తత్త్వాన్ని దివ్య శక్తితో కనుక్కొని రెండింటియొక్క యేకత్వాన్ని అందుకోవాలి. ఒక చేతిలో నీరువుంది. ఒక చేతిలో చక్కెరవుంది. నీరు నీరుగా చక్కెర చక్కెరగా తినటానికి వీలుకాదు. ఈ చక్కెరను, నీటిని రెండును కలిపి పానకముగా తయారుచేసుకుంటే మనం త్రాగవచ్చు. కనుక,

ఇహమును సుఖింప హేమతారకవిద్య
పరమున సుఖింప బ్రహ్మవిద్య

ఈరెండు విద్యలయొక్క ఆత్మతత్వాన్ని గ్రహించినప్పుడే నిజమైన విద్యార్థికాగలడు. నిజమైన జీవితాన్ని గడపగలడు. ఇదే ఆదర్శమైన జీవితము. కనుక, మీరందరు యింతకాలము యీ కళాశాలలో వున్నందుకు యేకించిత్తైనా, ఒకటి రెండైనా ఆచరించటానికి ప్రయత్నించి,

srisathyasaivachanamrutam

యితరులకు ఆదర్శవంతమైన మూర్తులుగా తయారుకావాలని నేను ఆశిస్తూ, ఆశీర్వదిస్తూ నాప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

(తేదీ 17-1-1986న అనంతపురం కళాశాలలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యోపన్యాసము)

sri sathyasai vachanamrutam